

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8S/172/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7020200917
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Bystrianská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7020200917.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Bystrianskej a členov senátu JUDr. Petry Vysaníkovej a JUDr. Radovana Turčíka, v právnej veci žalobcu: X.. N. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom v I. XX, I. N., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov, so sídlom v Prešove, Masarykova 10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaPO/24063/2020, ČRZ: 130309/2020 zo dňa 24.11.2020 takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Účastníkom právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Správnou žalobou zo dňa 10.12.2020 doručenu Krajskému súdu v Košiciach ako správne mu súdu (ďalej aj súd) dňa 14.12.2020 sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KaPO/24063/2020, ČRZ:130309/2020 zo dňa 24.11.2020 (ďalej aj napadnuté rozhodnutie alebo preskúmané rozhodnutie) a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Žiadal tiež priznať náhradu trov konania.

administratívne rozhodnutie

2. Žalovaný preskúmaným rozhodnutím nepriznal žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci. Žalovaný svoje rozhodnutie po citácii § 3 ods. 1, § 6 a § 6a ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej aj zákon č. 327/2005 Z. z.) odôvodnil tým, že vychádzajúc zo zákona č. 327/2005 Z. z., žiadateľ v konaní o priznanie nároku na právnu pomoc môže byť úspešný len vtedy, ak súčasne (kumulatívne) preukáže splnenie všetkých troch podmienok, a to:

- že sa nachádza v stave materiálnej núdze,
- že v prípade jeho sporu sa nejedná o zrejmú bezúspešnosť,
- že spor prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy, ak je možné ju vyčíslit' v peniazoch.

Žiadateľ má právo na poskytnutie právnej pomoci, ak hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy (t.j. v súčasnosti 580 eur), okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslit' v peniazoch.

3. Žalovaný ďalej uviedol, že žiadateľ (žalobca) k žiadosti doložil doklady, z ktorých je zrejmé, že žiada o právnu pomoc v správnom súdnom konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu - Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 409711/2020 zo dňa 04.09.2020, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Mesta Spišské Podhradie č. 179152020 zo dňa 17.04.2020, o vyrubení dane z nehnuteľností na rok 2020 v sume 23,80 eur, ktorá predstavuje hodnotu sporu a je nižšia ako aktuálna hodnota minimálnej mzdy, t.j. 580 eur, a teda nebola splnená podmienka hodnoty sporu, čím žalobca nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. Dodal, že vzhľadom na uvedené nie je nevyhnutne potrebné zaujať stanovisko k tomu, či žalobca spĺňa podmienku stavu materiálnej núdze a podmienku, že nejde o zrejmú bezúspešnosť sporu, preto sa tým žalovaný nezaoberal, keďže by tak zbytočne zaťažoval žiadateľa (žalobcu) byrokratickým postupom, a tiež by tým dochádzalo k nehospodárnemu nakladaniu s finančnými prostriedkami štátu.

4. V závere konštatoval, že nesplnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci.

správna žaloba, vyjadrenie žalovaného k žalobe a replika

5. Žalobca včas podanou správnu žalobou žiadal na nariadenom pojednávaní preskúmané rozhodnutie žalovaného zrušiť ako nezákonné a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie. Namietal, že rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci; skutkový stav, ktorý žalovaný vzal za základ napadnutého rozhodnutia je v rozpore s administratívnym spisom alebo v spise nemá oporu a zároveň došlo aj k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia (zrušovacie dôvody uvedené v ustanovení § 191 ods. 1 písm. c/, e/, f/, g/ zákona č. 162/1015 Z. z. Správneho súdneho poriadku, ďalej aj SSP). Uviedol tiež, že nepriznaním nároku na právnu pomoc, žalovaný konal v rozpore s právom žalobcu na súdnu a inú právnu pomoc a ochranu garantovanú čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

6. Žalobca správnu žalobu odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nezákonné, zavádzajúce, nesprávne, nedostatočne odôvodnené a žalobca ním bol ukrátený na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

7. Dodal, že v odôvodnení rozhodnutia sa uvádza, že ide o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, nie preskúmanie výšky, teda hodnoty sporu na základe ktorej žalovaný nepriznal nárok na právnu pomoc. Preto argumentácia žalovaného správneho orgánu je v rozpore s nálezmi ústavného súdu, kde sa poukazuje práve na tieto 2 rozdielne posúdenia veci, ako aj na to, že žiadateľ o právnu pomoc, ktorý žiada o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu nevie nijako ovplyvniť uvádzanú sumu, resp. hodnotu sporu, a preto je potrebné rozlišovať 2 prípady súdnych sporov (konaní) v opačnom prípade by došlo k porušeniu práva (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky).

8. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžo/371/2015 zo dňa 29.11.2016 konštatoval, že poskytovanie právnej pomoci v súdnych konaniach, v ktorých síce ide o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, avšak jedná sa o rozhodnutie, ktorého predmetom je zaplatenie presne určenej sumy (napr. poplatku za konkrétne obdobie), nie dávky opakujúcej sa do budúcnosti s neurčitou dĺžkou trvania (napr. dôchodku), v danom prípade dane z nehnuteľností na rok 2020 v sume 23,80 eur, kde je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch, a tá neprevyšuje hodnotu minimálnej mzdy ustanovenú nariadením vlády Slovenskej republiky č. 324/2019 Z. z., t.j. sumu 580 eur, nie je splnená podmienka hodnoty sporu podľa § 6 zákona č. 327/2005 Z. z., a preto žalobca nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok pre priznanie právnej pomoci.

9. Žalovaný tiež odkázal na úvahu z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/42/2014 zo dňa 19.05.2015: „Úlohou Centra je filtrovať šikanózne, neopodstatnené a bagatelné návrhy svojich žiadateľov, čím odbremeňuje činnosť súdov. Zároveň však týmto Centrum určitým spôsobom aj chráni žiadateľov pred podávaním neúspešných žalôb, či pokračovaní v neúspešnom súdnom konaní (...).“

10. Žalovaný dodal, že žalobca na výzvu, aby uviedol konkrétne dôvody, pre ktoré považuje rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky za nezákonné, reagoval tak, že tieto uvedie kvalifikovaný právny zástupca. Žalovaný sa preto zaoberal len posúdením podmienky hodnoty sporu, nie jeho bezúspešnosťou, pretože nie je jeho úlohou vymýšľať dôvody pre podanie správnej žaloby žalobcu. Žalobca nebol schopný vecne argumentovať, s čím konkrétne v rozhodnutí Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky nesúhlasí a prečo.

11. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby súd správnu žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Súhlasil tiež s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania.

12. Žalobca reagoval na vyjadrenie žalovaného replikou zo dňa 22.06.2021, v ktorej konštatoval, že vyjadrenie žalovaného je zrkadlom žalovaného, jeho právneho vedomia a jeho neschopnosti odborne vecne právne argumentovať. Napadnuté rozhodnutie a jeho odôvodnenie je chabé a nezodpovedá zákonu č. 327/2005 Z. z. v spojení so zákonom č. 71/1967 Zb. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7S/78/2018 zo dňa 20.11.2019, ktorý podľa jeho názoru vyvracia vyjadrenia žalovaného a zakladá dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného.

13. Žalovanému bola replika doručená dňa 20.07.2021, no žalovaný nevyužil možnosť na podanie dupliky.

14. V prejednávanej veci súd nariadil pojednávanie na deň 25.11.2021 o 12:30 hod. Žalovaný ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní písomným podaním doručeným súdu dňa 15.11.2021 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a súhlasil s rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti. Podaním doručeným súdu dňa 22.11.2021 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní aj žalobca, ktorý vo svojom písomnom podaní uviedol, že nie je zaočkovaný proti COVIDU. Dodal, že dňa 18.11.2021 boli nariadené nové protipandemické opatrenia o obmedzení pohybu medzi okresmi v čiernej farbe, ktoré musí žalobca rešpektovať, a preto žiada o odročenie pojednávania. Z uvedených dôvodov súd pojednávanie zrušil.

15. Vo veci súd nariadil nové pojednávanie na deň 17.03.2022. Žalovaný svojim písomným podaním zo dňa 25.02.2022 opätovne ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a súhlasil s rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti. Žalobca v písomnom podaní doručenom súdu dňa 16.03.2022 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a žiadal o ďalšie odročenie pojednávania. Prioritným dôvodom bolo ochorenie syna K., starostlivosť o rodinného príslušníka a sprevádzanie na lekárske ošetrenie. Ďalším dôvodom bolo kolidovanie pojednávania na tom istom súde nariadených senátom 6S.

16. Súd neakceptoval dôvody žalobcu na zrušenie pojednávania nariadeného na deň 17.03.2022, nakoľko žalobca svoje tvrdenie o ochorení syna či o jeho sprevádzaní na lekárske vyšetrenie žiadnym spôsobom (ani dodatočne) nepreukázal. Ku kolidovaniu pojednávania nariadených senátmi 8S a 6S súd uvádza, že predvolania na pojednávanie nariadené senátom 6S boli žalobcovi doručené dňa 28.02.2022 a v prejednávanej veci (vedenej pod sp. zn. 8S/172/2020) dňa 04.03.2022, a teda žalobca mal dostatok času na kolíziu pojednávania nariadených na deň 17.03.2022 reagovať a túto súdu oznámiť. Žalobca tak však urobil až deň pred pojednávaniami, a teda zrušením resp. odročením pojednávania by došlo k nehospodárnemu a neúčelnému konaniu súdu. Súd poukazuje tiež na skutočnosť, že vykonanie nariadených pojednávania na Krajskom súde v Košiciach v prejednávanej veci o 9:00 hod. v pojednávacej miestnosti č. 207 a vo veci vedenej pod sp. zn. 6S/78/2018 o 9:05 hod. v pojednávacej miestnosti č. 201 súd považuje za bezpochyby technicky zvládnuteľnú situáciu. Obe pojednávacie miestnosti sa nachádzajú na rovnakom poschodí, na spoločnej chodbe a sú od seba vzdialené cca 20 metrov, a teda senátom krajského súdu by nič nebránilo počkať do skončenia prebiehajúceho pojednávania a následne vykonať ďalšie súdne pojednávanie. Uvedená situácia nie je ničím výnimočná.

17. Správny súd po vyhodnotení týchto skutočností dospel k záveru, že pojednávanie vo veci sa môže uskutočniť aj v neprítomnosti žalobcu, ktorý bol na pojednávanie riadne predvolaný a ním uvedené dôvody jeho neprítomnosti neodôvodňujú záver o potrebe pojednávanie zrušiť resp. odročiť na iný termín. Súd preto vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania, resp. ich zástupcov, a to procesným postupom podľa § 114 SSP.

18. Navyše súd dodáva, že i keď súd rozhodol v neprítomnosti žalobcu, žalobcovi nebola odopretá možnosť konať pred súdom, pretože v prejednávanej veci neboli skutkové okolnosti sporné a právne otázky sa nevyznačovali osobitnou zložitou.

právny názor správneho súdu

19. Krajský súd v Košiciach ako vecne a miestne príslušný správny súd po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného a po oboznámení sa s obsahom súdneho i administratívneho spisu, vo veci rozhodol rozsudkom na pojednávaní konanom dňa 17.03.2022 keď dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, preto ju zamietol a účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

20. Predmetom správnej žaloby je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaPO/24063/2020, ČRZ: 130309/2020 zo dňa 24.11.2020, ktorým žalovaný rozhodol o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci, o ktorú požiadal žalobca žiadosťou zo dňa 30.09.2020 vo veci preskúmania rozhodnutia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 409711/2020 zo dňa 04.09.2020. Rozhodnutím Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 409711/2020 zo dňa 04.09.2020 bolo potvrdené rozhodnutie Mesta Spišské Podhradie č. 179152020 zo dňa 17.04.2020, ktorým bola žalobcovi vyrubená daň z nehnuteľností na rok 2020 v sume 23,80 eur.

21. Podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj SSP), v správnom súdnom procese poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

22. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnom procese preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

23. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej aj zákon č. 327/2005 Z. z.), účelom tohto zákona je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, v konaniach o oddĺžení podľa osobitného predpisu, v azylových veciach, v konaní o administratívnom vyhostení, v konaní o zaistení štátneho príslušníka tretej krajiny alebo v konaní o zaistení žiadateľa o udelenie azylu podľa osobitného predpisu, oznamovateľom kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti (ďalej len „protispoločenská činnosť“) alebo osobe, voči ktorej bola pozastavená účinnosť pracovnoprávného úkonu podľa osobitného predpisu, a prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov.

24. Podľa § 3 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z. z., tento zákon sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach, rodinnoprávných veciach, v konaniach o oddĺžení podľa osobitného predpisu, v konaní pred súdom v správnom súdnom procese a v týchto veciach aj v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len „vnútroštátne spory“).

25. Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z. z., na účely tohto zákona je právnou pomocou poskytovanie právnych služieb osobe oprávnenej podľa tohto zákona v súvislosti s uplatňovaním jej práv, ktoré zahŕňajú najmä právne poradenstvo, pomoc pri mimosúdnych konaniach, vrátane sprostredkovania riešenia sporov formou mediácie spisovanie podaní na súdy, zastupovanie v konaní

pred súdmi a vykonávanie úkonov s tým súvisiacich a úplné alebo čiastočné uhrádzanie nákladov s tým spojených.

26. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

a/ jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,

b/ nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a

c/ hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

27. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z., podmienky na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti podľa odseku 1 písm. a/ a b/ musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci.

28. Podľa § 6a ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., ak príjem fyzickej osoby presahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a súčasne nepresahuje 1,6-násobok uvedenej sumy a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, má právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo centrom pri splnení podmienky finančnej účasti vo výške 20 % trov právneho zastúpenia podľa osobitného predpisu; splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. b/ a c/ tým nie je dotknuté. Ustanovenie § 6 ods. 2 sa použije primerane.

29. Podľa § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z., ak ide o vec hodnú osobitnej ochrany a potreby zabezpečenia prístupu k spravodlivosti, môže riaditeľ po predchádzajúcom stanovisku rady rozhodnúť o úhrade peňažných prostriedkov na účely poskytnutia právnej pomoci osobám, ktoré nespĺňajú podmienky na poskytnutie právnej pomoci podľa tohto zákona z prostriedkov centra.

30. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., na konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci a o súvisiacich nárokoch podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (t.j. Správny poriadok).

31. Podľa § 3 ods. 5 veta prvá Správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

32. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

33. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

34. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

35. Z ustanovenia § 1 zákona č. 327/2005 Z. z. vyplýva jeho účel, a to vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv a prispieť k predchádzaniu právnych sporov. Štát potom sám, resp. v prevažnej miere, znáša náklady za poskytnutie právnej pomoci znevýhodneným osobám. V takom prípade je viac ako vhodné stanoviť podmienky, za ktorých bude takáto forma právnej pomoci fyzickým osobám patriť, a to predovšetkým v snahe vylúčiť zneužívanie tejto právnej úpravy. Zákonodarca stanovil tieto podmienky v § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. kumulatívne, čo znamená, že na to, aby bola žiadosť o poskytnutie právnej pomoci posúdená kladne, je nevyhnutné splniť všetky v uvedenom zákonom ustanovené upravené podmienky. Dve z troch týchto podmienok musia byť navyše splnené počas celého trvania poskytovania právnej pomoci (6 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z.). Jednou z takýchto podmienok

je práve určenie hodnoty sporu, v rámci ktorého sa o právnu pomoc žiada. Hodnota takého sporu musí prevyšovať hodnotu minimálnej mzdy stanovenej v príslušnom období.

36. Poukazujúc na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžk/58/2020 zo dňa 29.09.2021 a vychádzajúc zo systematiky zákona č. 327/2005 Z. z. má súd za to, že zákonodarca pojem „spor“ chápe v širšom zmysle, a to ako právnu vec. Nejde teda len o súdne sporové konania, ale aj o preskúvanie rozhodnutí v správnom súdnictve, a teda v konaniach o preskúmanie rozhodnutí správnych orgánov v rámci správneho súdnictva, v ktorých sa žiada o poskytnutie právnej pomoci, je potrebné posudzovať splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., vrátane podmienky minimálnej hodnoty sporu. Samozrejme za predpokladu, že sa hodnota sporu v rámci správneho súdnictva dá vyčísliť v peniazoch. Prípado žalobcu patrí práve do tejto skupiny sporov, keďže jeho predmetom je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov, ktorými mu bola vyrubená daň z nehnuteľností v jednorazovej presne stanovenej výške. Aj napriek tomu, že primárnym predmetom tohto typu „spor“ je posúdenie zákonnosti ako určitej peňažnej neoceniteľnej kategórie, v konečnom dôsledku nemožno opomenúť ani sekundárny aspekt tohto sporu, ktorým je vyčíslenie peňažného plnenia v rozhodnutí, v danom prípade daň za nehnuteľnosť vo výške 23,80 eur. Uvedené nemožno ignorovať alebo vnímať izolovane, práve naopak, treba prihliadať na oba tieto aspekty. Iná situácia by nastala napr. pri konaniach o nečinnosti orgánu verejnej správy, ktorých hodnotu nemožno jasne ohraničiť a tým pádom ani presne vyčísliť. Na základe uvedeného súd uzatvára, že nemožno bez ďalšieho tvrdiť, že hodnotu konania v správnom súdnictve nemožno nikdy vyčísliť, obzvlášť ak je to racionálne odôvodniteľné vzhľadom na skutkové okolnosti. Inými slovami povedané, o hodnote sporu na účely posúdenia splnenia podmienok pre poskytnutie právnej pomoci tak možno hovoriť aj v prípade správneho súdnictva. Napriek tomu, že predmetom konania je posúdenie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré nemožno vyčísliť v peniazoch, v prípade, ak výrok rozhodnutia správneho orgánu obsahuje jasne určenú, fixnú výšku peňažného plnenia, túto možno pre účely aplikácie § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z. z. vnímať ako hodnotu sporu.

37. Vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 5b ods. 6 zákona č. 327/2005 Z. z. súd uvádza, že právnu pomoc je možné poskytnúť len za podmienok ustanovených zákonom č. 327/2005 Z. z. Vzhľadom na účel zákona, predmet právnej úpravy a podmienky na poskytovanie právnej pomoci je zrejmé, že oprávnenou osobou na poskytovanie právnej pomoci je fyzická osoba, ako to vyplýva z ustanovení § 1, § 6 a § 6a tohto zákona. Výnimočne by bolo možné priznať právnu pomoc aplikovaním § 5b ods. 6 tohto zákona aj osobám, ktoré podmienky na poskytovanie právnej pomoci nespĺňajú. Zákonodarca prostredníctvom tohto ustanovenia reagoval na situácie, kedy je potrebné zabezpečiť prístup k spravodlivosti vo veciach, ktoré nepatria do pôsobnosti Centra, ale je spoločensky žiaduce, aby existoval spôsob na zabezpečenie právnej pomoci aj v takýchto prípadoch (napr. únosy maloletých detí do krajín, v ktorých nie je možné právnu pomoc zabezpečiť na základe bilaterálnych alebo multilaterálnych zmlúv, alebo žiadosť právnickej osoby o právnu pomoc). Tiež predpokladom priznania právnej pomoci podľa vyššie citovaného ustanovenia § 5b ods. 6 tohto zákona je kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to že ide o vec hodnú osobitnej ochrany a potreby zabezpečenia prístupu k spravodlivosti, a teda ide o vec, kde je poskytnutie právnej pomoci celospoločensky žiaduce. V danom prípade ide o preskúmanie rozhodnutia, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie, ktorým bola žalobcovi vyrubená miestna daň z nehnuteľností na rok 2020 v sume 23,80 eur, čo v žiadnom prípade nemožno považovať za vec celospoločenského významu.

38. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd v čl. 6 ods. 1 zaručuje právo na spravodlivé súdne konanie, neustanovuje ale žiadne pravidlá pre prípustnosť dôkazov alebo spôsob, ktorým majú byť posúdené. Význam dôkazov a potrebnosť ich vykonania sú otázky, ktorých posúdenie je zásadne v právomoci toho orgánu, ktorý rozhoduje o merite

návrhu; inými slovami, právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03).

39. Záver, ktorý žalovaný zo zistených skutkových okolností ustálil, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia. Súd konštatuje, že preskúmané rozhodnutie je v súlade so zákonom č. 327/2005 Z. z. ako i Správnym poriadkom. Pred vydaním rozhodnutia bol riadne zistený skutkový stav veci, a to v súlade s ustanovením § 32 Správneho poriadku, odôvodnenie rozhodnutia je dostatočne zrozumiteľné, obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti podľa ustanovenia § 47 Správneho poriadku, ako aj uvedenie skutočností, ktoré boli podkladom pre jeho vydanie a je z neho zrejmé, akými úvahami sa správny orgán pri hodnotení dôkazov riadil a ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov. Z uvedeného dôvodu dospel správny súd k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je vecne správne a nedošlo ním k porušeniu zákona ani chránených záujmov žalobcu, a preto podľa § 190 SSP žalobu ako nedôvodnú zamietol.

40. Tiež je vhodné dodať, že správny súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Pozri judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, týkajúcej sa požiadaviek riadneho odôvodnenia rozsudku súdu (napr. Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, García Ruiz c. Španielsko z 21. januára 1999, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. októbra 2015 sp. zn. II. ÚS 675/2014-40, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 03. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/03-14, prípadne sp. zn. IV. ÚS 112/05, alebo sp. zn. I. ÚS 117/05, Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Asan/3/2019 zo dňa 29. januára 2020).

41. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 167 ods. 1 a nasl. SSP tak, že účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania. Žalobca nemal vo veci celkom ani sčasti úspech, a preto nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému voči žalobcovi nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

42. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný.

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote jedného mesiaca odo dňa doručenia rozsudku na Krajský súd v Košiciach. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a/ má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,
- c/ je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

- a/ označenie napadnutého rozhodnutia,
- b/ údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c/ opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d/ návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a/ na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e/ vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f/ nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g/ rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h/ sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i/ nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j/ podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.